

Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecător: N. Mămăligă
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Anton, I. Secrieru, S. Vasilachi

ÎNCHEIERE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Maria Ghervas, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Solei-Turism”, prin intermediul avocatului Barașianț Mariana, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Solei-Turism”, prin intermediul avocatului Botezatu Gheorghe, împotriva Primăriei municipiului Chișinău privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, prin care s-a respins apelul declarant de Societatea cu Răspundere Limitată „Solei-Turism” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 noiembrie 2016,

CONSTATĂ:

La 25 august 2016, SRL „Solei-Turism”, prin intermediul avocatului Botezatu Gheorghe, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău, solicitând obligarea de a elibera autorizația de construire și amplasare a publicității exterioare pentru panou publicitar amplasat pe bd. Dacia (Aeroport) pe același loc, pe un termen de 3 ani.

În motivarea acțiunii a invocat că, reclamanta este o întreprindere înregistrată și care activează în Republica Moldova, genul principal de activitate - prestarea serviciilor turistice. Reclamanta deține în proprietate și menține amplasat dispozitiv publicitar/panou orizontal amplasat pe bd. Dacia (Aeroport).

A precizat că, la 15 iulie 2016, a depus cerere prealabilă către pârâtă, prin care a solicitat eliberarea autorizației de construire și amplasare a publicității exterioare pentru panou. Anterior a fost eliberată autorizația de construire și amplasare a publicității exterioare referitor la acest panou, și anume: nr. DGAURF-REC-A-0008720-11 din 17 august 2011. Ulterior, a fost prelungită prin eliberare altei autorizații de construire și amplasare a publicității exterioare nr. DGAURF-REC-

A-0008720-01 din 10 octombrie 2013.

Sușține că, începând din data montării și până la data înaintării acestei cereri reclamanta a respectat toate cerințele indicate în autorizație și în Legea drumurilor (inclusiv în redacția nouă), fapt confirmat și prin aceea că, autorizațiile au fost eliberate după data intrării în vigoare a modificărilor la Legea drumurilor din 29 iulie 2011.

Menționează că, a investit mijloace financiare mari pentru aprecierea capacității de observare și atragere a clienților, analiza conținutului prospective a panoului, planificarea, design-ul, fabricarea, amplasarea panoului etc. Faptul încadrării amplasării și caracteristicilor panoului în condițiile prescrise de Legea drumurilor, inclusiv în redacție a fost constatat și prin actul de constatare, emis de executorul judecătoresc Burlac Olga și anume: că panoul publicitar al reclamantei reprezintă un panou orizontal, monolateral, cu lungimea de 8 m, lățimea de 5,5 m, înălțimea piciorului 3 m, distanța de amplasare de la muchia drumului până la muchia laterală a panoului de 6,4 m. Cele menționate și amplasarea nemijlocită a panoului sunt confirmate prin copia adevărită a actului de constatare din 24 ianuarie 2014, cât și prin fotografiile făcute la fața locului.

Remarcă că, a achitat taxele locale, inclusiv și pentru panoul publicitar în cauză. Acest fapt se confirmă prin copiile dărilor de seama cu anexe pentru anii 2011-2016 și dispozițiilor de plată pentru anii 2011-2016.

Menționează că, la 15 iulie 2016 reclamanta a depus în adresa pârâtului cerere prealabilă, prin care a solicitat eliberarea autorizației pe un termen de 3 ani, în baza Regulamentului aprobat de Consiliul municipal Chișinău privind autorizarea și amplasarea dispozitivelor de publicitate, a publicității, firmelor (inscripții și imagini exterioare) în mun. Chișinău din 03 mai 2007.

Consideră că, cererea prealabilă urma să fie examinată de Primăria municipiului Chișinău cel târziu până la 14 august 2016, însă pârâta nu a răspuns la cererea prealabilă nici până la data depunerii acestei cereri de chemare în judecată.

Opinează că, autorizația este un document oficial eliberat de o autoritate publică care confirmă respectarea unor anumite condiții tehnice și permite desfășurarea unor anumite acțiuni/afaceri precum este amplasarea unui panou publicitar. Totodată, autorizația este acordată/ eliberată tacit pentru un termen de 3 ani.

Reține că, a investit mijloace financiare mari în construcția și amplasarea panoului, acesta este în proprietatea reclamantei și pentru a menține principiul statorniciei raporturilor juridice consideră că, instanța urmează să dispună obligarea pârâtei să prelungească autorizația pe un termen de 3 ani.

Cu concretizările ulterioare, reclamanta SRL „Solei-Turism” a solicitat admiterea cererii, dispunerea obligării pârâtului să elibereze autorizația de construcție și amplasare a publicității exterioare pentru panoul publicitar amplasat pe bd. Dacia (Aeroport) pe același loc pe un termen de 3 ani.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 01 noiembrie 2016 cererea de chemare în judecată depuse de SRL „Solei-Turism” privind obligarea de a elibera autorizația de construire și amplasare a publicității exterioare pentru panoul publicitar amplasat pe bd. Dacia (Aeroport) pe același loc, pe un termen de 3 ani, s-a respins ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 02 noiembrie 2016 SRL „Solei-Turism”, prin intermediul avocatei Barașianț Mariana, a declarat cerere de apel nemotivat (f.d. 127) și la 06 februarie 2016 - apel motivat (f.d. 141), prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 01 noiembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii privind obligarea de a elibera autorizația de construire și amplasare a publicității exterioare pentru panoul publicitar amplasat pe bd. Dacia (Aeroport) pe același loc, pe un termen de 3 ani, s-a respins ca neîntemeiată.

În motivarea apelului apelanta a indicat că, la emiterea hotărârii, prima instanță nu a constata și nu a elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea pricinii, astfel concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar normele de drept material și procedural au fost încălcate și aplicate eronat de către instanța de fond.

Consideră apelanta că, prima instanță nu s-a expus referitor la nici unul din argumentele invocate de apelant, inclusiv argumentul ce ține de achitarea impozitelor de către apelant și acceptarea acestor plăți de către intimat, inclusiv pentru panou.

Astfel, prima instanță invocă că, apelanta urma să inițieze o procedura nouă de obținere a autorizației, ceea ce de fapt apelantul a și făcut. Or, apelantul a depus cerere către intimat (rămasă fără răspuns până în prezent), prin care a solicitat eliberarea autorizației noi și a menționat că, deja dispune de toate actele necesare în acest sens. Dar, intimatul nici nu a solicitat acte suplimentare, nici nu a eliberat autorizația, nici nu a refuzat în eliberarea acesteia, ci a ignorat totalmente cererea apelantului.

Consideră că, prima instanță, constatând faptul că, apelantul a depus cerere prealabilă la intimat, iar intimatul nu a răspuns la această cerere, urma să admită cerere de chemare în judecată depusă.

Opinează că, nu a fost apreciat nici argumentul apelantului precum că, în cazul ne-răspunderii în termen la solicitarea de eliberare a Autorizației, aceasta se consideră eliberată. Apelantul nu a solicitat eliberarea Autorizației de către intimat, ci eliberarea însuși a Actului administrativ pe hârtie, care să confirme faptul eliberării Autorizației permisiunii de amplasare.

Afirmă eronat argumentul primei instanțe referitor la organul abilitat să elibereze Autorizații, deoarece Autorizația deja a fost acordată tacit prin nerăspunderea la cerere prealabilă și instanța urma doar să oblige intimatul de a emite această autorizație pe hârtie.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, s-a respins apelul declarant de SRL „Solei-Turism” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 01 noiembrie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că, nu sunt aplicabile litigiului dat prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, invocate de apelant în cererea de apel, în cazul în care aceasta vine în contradicție cu normele speciale.

Instanța de apel a menționat că, criticele formulate în apel nu pot constitui temei de admitere a acestuia, deoarece se combat cu cele invocate în decizie și se axează asupra circumstanțelor, care au fost constatate și elucidate pe deplin de către prima instanță, având la bază cumulul de probe apreciate cu respectarea normelor de drept procedural.

Instanța de apel a reținut că, în cadrul judecării pricinii, instanța de judecată a creat participanților la proces condiții obiective și echitabile pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

Sub acest aspect, instanța de apel a constatat că, demersul privind încetarea procesului la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Solei Turism” împotriva Primăriei municipiului Chișinău privind obligarea de a elibera autorizația de construire și amplasare a publicității exterioare pentru panou publicitar amplasat pe bd. Dacia (Aeroport) pe același loc, pe un termen de 3 ani, este neîntemeiat, deoarece pe perioade anuale se depune acțiunea și hotărârile judecătorești a sectorului Centru din 10 iunie 2014 și din 23 noiembrie 2015, menținute prin deciziile instanțelor ierarhice din 27 noiembrie 2014 și respectiv din 01 martie 2016, demonstrează netemeinicia demersului. Cererea de prelungire a autorizației este din 15 iulie 2016 pentru o perioadă de 3 ani a autorizației nr. DGAURF-REC-A-0008720-11 din 17 august 2011, prelungită prin eliberare altei autorizației de construire și amplasare a publicității exterioare nr. DGAURF-REC-A-0008720-01 din 10 octombrie 2013.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, SRL „Solei-Turism”, prin intermediul avocatului Barașianț Mariana, a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 și Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 01 noiembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

În argumentarea recursului, recurenta a invocat argumentele expuse și în cererea de chemare în judecată.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 16 februarie 2017 a fost expediată recurentului la 10 martie 2017. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de

Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 28 martie 2017 în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 13 aprilie 2017, în adresa intimatului a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către SRL „Solei-Turism”, prin intermediul avocatului Barașianț Mariana, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

În motivarea cererii de recurs, recurenta a invocat neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, completul atestă că, recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, completul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că, argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, completul constată că, argumentele invocate de recurentă nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că, normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) CPC stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) CPC constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că, aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către SRL „Solei-Turism” prin intermediul avocatului Barașianț Mariana asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Solei-Turism” prin intermediul avocatului Barașianț Mariana, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Solei-Turism”, prin intermediul avocatului Barașianț Mariana, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Maria Ghervas

Iuliana Oprea